

Συγκεντρώθηκαν 1300 περίπου πηλίνα άναθηματικά είδώλια, άκέραια και θραύσματα, που καλύπτουν χρονολογικά όλες τις φάσεις λειτουργίας του Ιερού. Η μελέτη άποσκοπώντας στην ειδολογική, χρονολογική και έρμηνευτική εξέταση του σημαντικού αυτού ύλικού, μεθοδεύεται σε τρία μέρη. Στο Α' πραγματοποιείται η παρουσίαση των άντικειμένων, υπό τύπον καταλόγου, με ιδιαίτερη έμφαση σε θέματα κατασκευής και διακόσμησης. Στο Β' άντιμετωπίζονται και συζητούνται προβλήματα μορφολογίας τυπολογίας και χρονολόγησης, εξετάζονται οι περιπτώσεις εισαγωγών από γειτονικές περιοχές και διαγράφονται οι δυνατότητες έπίσημανσης τοπικής παραγωγής. Τά μυκηναϊκά είδώλια άντιπροσωπεύουν όλους τους κοινούς τύπους της ΥΕ ΙΙΙΑ-Β έποχής και ιδιαίτερα τά μεγάλα τροχήλατα είδωλα ζώνων και τά ομοιώματα άρμάτων. Μεγάλη ποικιλία μορφών και τύπων άπαντά στους άρχαίους, κλασικούς και έλληνιστικούς χρόνους. Στην άρχαϊκή έποχή τά περισσότερα είδώλια εισάγονται από τό Άργος, ενώ στην κλασική και έλληνιστική, διαπιστώνονται εισαγωγές σχεδόν εξίσου από τό Άργος και την Κόρινθο. Στο Γ' μέρος διατυπώνονται Ιστορικά και θρησκευτικά συμπεράσματα με βάση την κατηγορία αυτή των άναθημάτων.

Ήλιος Γ. Μπεζεβέγκης (Τομέας Ψυχολογίας), *The Development of Constructive and Dramatic Play in Preschool Children* (= Ή εξέλιξη του Συμβολικού Παιχνιδιού και του Παιχνιδιού Κατασκευής σε παιδιά Προσχολικής ηλικίας).

* Πανεπιστήμιο τής Πολιτείας τής Νέας Ύερσής (Ruigers).

Ή έρευνα αυτή έγινε στην Άθήνα με 100 παιδιά προσχολικής ηλικίας (3 1/2 ώς 5 1/2 έτών): άντικείμενό της ήταν η εξέλιξη του συμβολικού - δραματικού παιχνιδιού καθώς και του παιχνιδιού κατασκευών (με κύβους) σε συνάρτηση με τή νοητική ηλικία του παιδιού, τή χρονολογική του ηλικία και τό φύλο του.

Τά μεγαλύτερα παιδιά (4 1/2 ώς 5 1/2 έτών) αφιέρωναν περισσότερο χρόνο σε παιχνίδι σχετικό με τά άθύρματα που δόθηκαν (συμβολικά ή κατασκευής): τό παιχνίδι τους ήταν πιο πλούσιο, σύνθετο και με περισσότερα θέματα· πραγματοποίησαν περισσότερες μεταλλαγές τής πραγματικότητας σε φανταστικά θέματα και έδωσαν περισσότερες ένδείξεις σχεδιασμού επί των προτέρων στό παιχνίδι τους, άπ' ό,τι τά μικρότερα παιδιά (3 1/2 ώς 4 1/2 έτών). Οι αντίστοιχες διαφορές στό παιχνίδι με τους κύβους ήταν λιγότερο έντονες, έκτός του ότι τά μεγαλύτερα παιδιά «έχτιζαν» καλύτερα κτίσματα και πιο σύνθετα άπ' ό,τι τά μικρότερα παιδιά.

Όλες οι παραπάνω διαφορές Ισχυαν σε έντονότερο βαθμό, όταν η άνεξάρτητη μεταβλητή ήταν η Νοητική Ήλικία (NH): Τό παιχνίδι των παιδιών άνώτερης NH (άνεξάρτητα από τή χρονολογική τους ηλικία) ήταν από κάθε άποψη άνώτερο από τό παιχνίδι παιδιών κατώτερης NH. Βρέθηκε επίσης στατιστικά σημαντική θετική συνάφεια άνάμεσα στό NH και μετρήσεως ποιοτικά ώριμοι και σύνθετοι παιχνιδιού.

Ή μελέτη αυτή κατέληξε στό εξής συμπεράσματα: α) Τό συμβολικό παιχνίδι και τό παιχνίδι κατασκευών με κύβους έχουν παρόμοια εξέλιξη, που σημαίνει πως και τά δύο άντανακλούν τή συμβολική εξέλιξη του παιδιού· β) Ή Νοητική ηλικία είναι καλύτερος δείκτης του εξέλικτικού έπιπέδου του παιδιού άπ' ό,τι είναι η χρονολογική ηλικία.

Κ. Φιλοπούλου-Δεσύλλα (Τομέας Ίστορίας), *Ταξιδιώτες τής Δύσεως, πηγή για τήν οικονομική ζωή τής όθωμανικής αυτοκρατορίας στους χρόνους του Σουλεϊμάν του Μεγαλοπρεπούς 1520-1566.*

Με τήν έργασία αυτή έπιχειρείται νά δοθεί εικόνα τής οικονομικής ζωής τής